

Finansinspektionens allmänna råd om krediter i konsumentförhållanden;

beslutade den 6 oktober 2011.

Finansinspektionen lämnar följande allmänna råd för tillämpning av 2, 6, 12–14, 17, 28 och 36 §§ konsumentkreditlagen (2010:1846), 6 kap. 4 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och 8 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner

Dessa allmänna råd gäller för samtliga företag under Finansinspektionens tillsyn som lämnar krediter till konsumenter. Vad som anges i 5 kap. bör även tillämpas vid andra krediter än de som lämnas till en konsument när en fysisk person ingår avtal om borgen eller tredjemanspant.

I råden anges vad som särskilt bör beaktas vid

- kreditgivning (2 kap.),
- bostadskrediter (3 kap.),
- förtidsbetalning av bostadskrediter med bunden ränta (4 kap.),
- borgen och tredjemanspant (5 kap.), och
- kvittning samt betalning av förfallen kredit (6 kap.).

Råden omfattar inte marknadsföring och information som lämnas till en konsument innan ett kreditavtal ingås, se i stället Konsumentverkets allmänna råd om konsumentkrediter.

Definitioner

De termer och uttryck som används i 2 § konsumentkreditlagen (2010:1846) har samma betydelse i dessa allmänna råd. Därutöver avses med

bostadskredit: kredit som är förenad med panträtt i fast egendom, tomträtt eller bostadsrätt eller liknande rätt eller som är förenad med motsvarande rätt i byggnad som inte hör till fastighet,

förtidsbetalningsdag: den dag en konsument förtidsbetalar en kredit med bunden ränta,

jämförelseränta: den ränta som en bunden kredits ränta jämförs med vid beräkning av ränteskillnadsersättning,

ränteskillnadsersättning: den ersättning som en kreditgivare har rätt till när en konsument förtidsbetalar en kredit med bunden ränta,

ränteändringsdag: den dag då perioden för en kredits räntebindningstid löper ut enligt ett kreditavtal och kredittagaren kan lösa krediten utan kostnad, om uppsägningstid eller uppsägningsperiod iakttas,

statspapper: statsskuldväxlar och statsobligationer,

tredjemanspant: en tredjemans pantsättning av egendom till säkerhet för en kredittagares förpliktelser, och

villkorsändringsdag: den dag då en ny villkorsperiod börjar gälla.

2 kap. Kreditgivning

Kreditprövning

Till 6 och 12 §§ konsumentkreditlagen

En kreditprövning av en konsument bör syfta till att uppskatta konsumentens nuvarande och framtida återbetalningsförmåga. Kreditprövningen bör grundas på ett skriftligt underlag eller på andra tillförlitliga uppgifter, t.ex. en kreditupplysning. Konsumentens återbetalningsförmåga bör bedömas utifrån hans eller hennes inkomster, tillgångar, utgifter och skulder samt eventuella borgensåtaganden.

En kreditprövning bör göras även om en säkerhet ställs.

Dokumentation av kreditprövning

Till 6 och 12 §§ konsumentkreditlagen

En kreditgivare bör dokumentera underlaget för en kreditprövning.

Underrättelse om nekad kredit

Till 6 och 13 §§ konsumentkreditlagen

Kreditgivaren bör på ett tydligt sätt underrätta konsumenten om orsaken till varför han eller hon inte har fått en kredit beviljad genom att ange grunden för beslutet. I de fall grunden för beslutet utgörs av resultatet av en s.k. kreditberäkningsmodell bör kreditgivaren lämna en utförligare förklaring om konsumenten begär det.

Kreditlöfte

Till 6 § konsumentkreditlagen

När ett kreditlöfte lämnas till konsumenten bör det ske skriftligen eller i elektronisk form och villkoren för kreditlöftet bör anges.

Kreditavtal

Effektiv ränta

Till 6 och 14 §§ konsumentkreditlagen

När ett kreditavtal innebär en rätt att löpande utnyttja ett kreditutrymme bör den effektiva räntan anges som en årlig ränta beräknad på det belopp som motsvarar det beviljade kreditutrymmet.

Ränteändring

Till 6 och 17 §§ konsumentkreditlagen

Kreditgivaren bör vid ändring av räntan för en kredit med rörlig ränta, ange skälen till ändringen om konsumenten begär det.

Om krediträntan har höjts på grund av ökade upplåningskostnader, bör kreditgivaren ange skälen till kostnadsökningen om konsumenten begär det.

Ändring av kreditgräns

Till 6 § konsumentkreditlagen

En avtalad kreditgräns bör inte höjas utan att konsumenten har ansökt om detta.

Överlåtelse av fordran

Till 6 och 28 §§ konsumentkreditlagen

Kreditavtalet bör innehålla information om kreditgivarens rätt att överlåta eller pantsätta fordran. Avtalet bör även innehålla information om att kreditgivarens medgivande krävs om en fordran ska övertas av en annan gäldenär.

I samband med överlåtelse av en fordran, t.ex. vid värdepapperisering, bör kreditgivaren informera konsumenten särskilt om vad överlåtelsen innebär.

Återbetalning vid kreditköp

Till 6 § konsumentkreditlagen

Villkoren för återbetalning vid kreditköp bör vara sådana att

- det belopp som ska betalas vid varje tillfälle uppgår till en sådan storlek att den amortering som görs av krediten är skälig över återbetalningstiden, och
- återbetalningstidens längd inte överstiger den livslängd som föremålet för krediten bedöms ha.

3 kap. Bostadskrediter

För bostadskrediter gäller, utöver det som i övrigt anges i dessa allmänna råd, även följande.

Boendekostnadskalkyl

Till 6 och 12 §§ konsumentkreditlagen

En kreditgivare bör upprätta en boendekostnadskalkyl som en del i bedömningen av en konsuments återbetalningsförmåga.

Kreditgivaren bör informera konsumenten om syftet med kalkylen och vilka beräkningar som görs enligt denna. Kreditgivaren bör även informera om att beräkningarna kan påverkas av dels beslutade men ännu inte genomförda ändringar av väsentlig betydelse i skatte- och bidragssystem, dels ändrade räntenivåer.

Villkorsperiod eller räntebindningstid som överstiger tre månader

Till 6 § konsumentkreditlagen

Om villkorsperioden eller räntebindningstiden överstiger tre månader, bör kreditgivaren skriftligen och minst en månad i förväg påminna konsumenten om när en ändring av villkorsperioden eller av räntebindningstiden kommer att ske.

Kreditgivaren bör i en sådan påminnelse på ett tydligt sätt informera om

- vilka villkorsperioder, amorterings- och räntevillkor som erbjuds,
- hur en eventuell uppsägning av krediten ska ske,
- vilken konsekvens det får för krediten om svar uteblir från konsumenten, och
- kreditgivarens rätt till ränteskillnadsersättning.

När det gäller uppgifter om räntevillkor bör kreditgivaren ange från vilket datum uppgifterna gäller och att den erbjudna räntan kan ändras på villkorsändringsdagen.

När en ändring av villkorsperiod eller räntebindningstid har genomförts bör datum för ändringen anges senast vid den första aviseringen efter ändringen.

4 kap. Förtidsbetalning av bostadskrediter med bunden ränta

Till 6 och 36 §§ konsumentkreditlagen

Lösenvillkor

Den tid för vilken ränteskillnadsersättning beräknas bör vara från den dag förtidsbetalning sker till och med närmast följande ränteändringsdag. Om en ränteändringsdag saknas, bör ränteskillnadsersättning i stället beräknas till och med slutbetalningsdagen enligt kreditavtalet.

Om krediten sägs upp till en ränteändringsdag, utan att föreskriven uppsägningstid eller uppsägningsperiod iakttas, får ränteskillnadsersättning beräknas till och med

nästkommande ränteändringsdag. I detta fall får kreditens räntesats för den sista villkorsperioden antas uppgå till utlåningsräntan för motsvarande kredit på förtidsbetalningsdagen.

Om en kreditgivare har lämnat en konsument uppgifter om vilken ränteskillnadsersättning som han eller hon ska betala, bör kreditgivaren även informera om under vilken tidsperiod konsumenten kan förtidsbetala krediten till angivet belopp.

Information

Om konsumenten begär det bör kreditgivaren inför en förtidsbetalning, lämna information som översiktligt visar hur ersättningen beräknas.

Beräkning av ränteskillnadsersättning

Kreditgivaren bör som jämförelseränta välja säljräntan på de statspapper som anges i 36 § konsumentkreditlagen. Då räntesatserna förändras löpande bör kreditgivaren tillämpa en praxis för att fastställa jämförelseräntan, t.ex. att använda föregående dags stängningsräntor.

Den löptid eller förfallotid som bör användas för att fastställa jämförelseräntan bör vara densamma som kreditens återstående räntebindningstid. Om det inte finns ett statspapper med sådan löptid eller förfallotid, bör kreditgivaren använda linjär interpolering som baseras på de två statsskuldväxlar eller två statsobligationer med löptid eller förfallotid närmast före och närmast efter kreditens räntebindningstid. Om det inte finns tillgång till två statspapper av samma slag med kortare och längre löptid eller förfallotid än den återstående räntebindningstiden, bör den närmaste

- statsskuldväxeln användas om den återstående kreditens räntebindningstid är kortare än ett år, eller
- statsobligationen användas om den återstående kreditens räntebindningstid är ett år eller längre.

Den officiellt publicerade räntan på statspapper bör vid beräkning av ränteskillnadsersättning omvandlas till en årseffektiv ränta, om den inte redan är uttryckt som sådan. Efter tillägg med en procentenhet erhålls då jämförelseräntan uttryckt som årseffektiv jämförelseränta.

Ränteskillnadsersättning bör beräknas genom att följande poster nuvärdeberäknas tillbaka till förtidsbetalningsdagen med hjälp av den årseffektiva jämförelseräntan:

- samtliga betalningsflöden enligt avtalet fram till och med räntebindningstidens slut, och
- kapitalskulden vid räntebindningstidens slut.

Skillnaden mellan det framräknade nuvärdet och kapitalskulden på förtidsbetalningsdagen utgör ränteskillnadsersättning.

5 kap. Borgen och tredjemanspant

Till 6 § konsumentkreditlagen, 6 kap. 4 § lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden

Allmänt

En kreditgivare bör beakta att en borgensman eller en pantsättare innan ett åtagande ingås kan vara intresserad av att ta del av sådana uppgifter som är av betydelse för åtagandet. Det gäller t.ex. om krediten ges för sanering av kredittagarens ekonomi eller om det finns betalningsanmärkningar.

Kreditgivaren bör informera borgensmannen eller pantsättaren om det finns uppgifter i kreditprövningen som är av intresse för borgensåtagandet eller pantsättningen och som inte kan lämnas ut samt ange skälen till detta. Ett exempel är att kredittagaren inte samtycker till att uppgifter som omfattas av sekretess lämnas ut.

Kreditgivaren bör informera den som ställer en säkerhet om de rutiner som gäller för återställande av säkerheten.

Borgen

Borgensmannens återbetalningsförmåga

Kreditgivaren bör pröva borgensmannens nuvarande och framtida återbetalningsförmåga och beakta hans eller hennes övriga ekonomiska förpliktelser. Borgensåtagandet bör bara accepteras om åtagandet anses utgöra en betryggande säkerhet för krediten. Borgensåtagandet kan anses utgöra en betryggande säkerhet om borgensmannen har

- en sådan ekonomi som gör det möjligt att betala kredittagarens skuld, eller
- avyttringsbara tillgångar som efter en försiktig värdering bedöms tillräckliga för att infria borgensåtagandet.

Ingående av borgensåtagande

Kreditgivaren bör innan ett avtal om borgen ingås, skriftligen informera borgensmannen om vad detta åtagande innebär.

Informationen bör innehålla uppgifter om

- i vilken situation borgensmannen kan tvingas infria sitt borgensåtagande,
- om det finns flera borgensmän,
- eventuell rätt för kreditgivaren att efter fritt val kräva hela betalningen av en eller flera av borgensmännen,
- att borgensåtagandet kvarstår även om en eventuell intressegemenskap med kredittagaren upphör, och
- att borgensåtagandet kan medföra att borgensmannens tillgångar, inklusive bostaden, måste säljas.

Borgen bör tecknas av borgensmannen personligen, om det inte finns särskilda skäl. Fullmakten bör i sådana fall vara skriftlig.

Kreditgivaren bör när krediten har beviljats lämna borgensmannen en kopia av kreditavtalet och den avtalade borgensförbindelsen.

Generell borgensförbindelse utan beloppsbegränsning

Generella borgensförbindelser utan beloppsbegränsning som ställs av fysiska personer, bör endast användas vid kommersiella förhållanden när borgensmannen har en god och löpande insyn i kredittagarens ekonomiska ställning och dennes kontakter med kreditgivaren. Ett exempel är när aktieägare eller företagsledare i fåmansföretag tecknar borgen för bolagets förbindelser.

Tredjemanspant

Kreditgivaren bör innan pantsättning, skriftligen informera pantsättaren om vad pantsättningen innebär.

Informationen bör innehålla uppgifter om

- att panten kan komma att säljas om kredittagaren inte uppfyller sitt åtagande,
- att pantsättningen kvarstår även om en eventuell intressegemenskap med kredittagaren upphör,
- att pantsättningen kan minska pantens värde som säkerhet för egen belåning, och
- att pantsättningen kan påverka tredje mannens förfogande över panten.

Kreditgivaren bör lämna en kopia av kreditavtalet och samtliga villkor för pantsättningen till pantsättaren.

Information till borgensman eller pantsättare efter åtagandets ingående

Kreditgivaren bör snarast underrätta borgensmannen eller pantsättaren om kreditgivaren får kännedom om sådana djupgående och varaktiga försämringar av kredittagarens ekonomi, eller annan information, som kan påverka borgensmannens eller pantsättarens regressmöjligheter eller medföra att säkerheten tas i anspråk.

Om kreditgivaren kan förutsätta att borgensmannen eller pantsättaren har insyn i kredittagarens ekonomi, behöver inte någon information lämnas om utvecklingen av denna. Kreditgivaren bör dock underrätta borgensmannen eller pantsättaren om betalningsanstånd som medgetts kredittagaren, om det inte är uppenbart att anståndet saknar betydelse för denne.

Kreditgivaren bör begära borgensmannens eller pantsättarens medgivande vid ändring av villkor för en lämnad kredit, om ändringen kan påverka dennes åtagande.

6 kap. Kvittning och återkallelse av uppdrag för betalning

Till 6 § konsumentkreditlagen

Kvittning

Kvittning bör utnyttjas främst när en kreditgivare och en konsument inte kommer överens om betalning på ett annat sätt. Kvittning bör ske med försiktighet och omdöme samt med hänsyn till konsumenten.

Kvittning mot kontobehållning

En kreditgivare som också tillhandahåller inlåningskonton till konsumenter bör, i samband med att ett konto öppnas eller en kredit beviljas, informera konsumenten om att kreditgivaren kan komma att kvitta medel på kontot mot sin fordran.

Kvittning bör inte ske mot behållning på konto som är avsedd för konsumentens nödvändiga utgifter och som härrör från t.ex. utbetald lön, pension eller därmed jämförbara medel.

Kreditgivaren bör inte för kvittning utnyttja medel på konto som konsumenten har anvisat för att fullgöra ett betaltjänstuppdrag.

Avisering

Kreditgivaren bör omedelbart underrätta konsumenten om att kvittning har skett och skälen till detta.

Återkallelse av uppdrag för betalning

Om en konsument, som har lämnat ett uppdrag till kreditgivaren om betalning avseende kredit från ett angivet konto som konsumenten har hos kreditgivaren, begär att uppdraget ska upphöra bör kreditgivaren se till att detta sker snarast möjligt.

Dessa allmänna råd träder i kraft den 1 januari 2012, då Finansinspektionens allmänna råd om krediter i konsumentförhållanden (FFFS 2005:3) ska upphöra att gälla.

MARTIN ANDERSSON

Therese Malmberg